

Begivenheder, der finde Sted Syd for Grænsen. Det forekommer mig nemlig med Hensyn til noget af det, der finder Sted der nede, at der fra dansk Hold maatte kunne hævdes, at det ikke er ganske i Overensstemmelse med den Konventionens Ordlyd, som blev sluttet mellem den danske og den preussiske Regering angaaende Optanterne. I denne staar der følgende: Kongerne af Preussen og Danmark have afsluttet Konventionen, „besjælede af det overensstemmende Ønske at se den Uro fjernet, som findes i visse Befolkningkredse, særlig i Henseende til deres statsborgerlige Forhold, og i den Forventning, at denne af begge Parter tilsigtede Virkning til fulde vil blive opnaaet ved nærværende Overenskomst, idet hver af de to Regeringer paa sit Statsomraade og indenfor Rammen af sit Lands Lovgivning forpligter sig til paa enhver Maade at virke i dette Øjemed.“ Der tales altsaa om Uro. Selvfølgelig ved jeg godt, at den Uro, som der er Tale om, er den, som Optantforholdene frembragte i Sønderjylland. Der tales ikke om Uro i al Almindelighed. Men jeg vil dog tillade mig at tro, at lidt af det kunde der ogsaa være Tale om at lægge ind i Konventionens Ord, og jeg kunde tænke mig, at en europæisk Kulturstat ikke maatte være ganske utilgængelig for Tanken om, at der skulde være Kulturfrihed over Grænsen mellem de to Lande. Lad nu være, at vi have Toldgrænser og Tuberkulinprøver paa Kreaturer og meget andet godt af den Art, men det skulde dog være saadan, at der var lidt Kulturfrihed og Kulturfællesskab mellem Landene. Og denne Kulturfrihed findes jo i største Maal fra Tyskland og op til os. Jeg har set i Aviserne, at der i Aarhus Domkirke skal opføres en stor Wagnerkoncert. Tyskerne interessere sig nemlig for, at deres Musik maa blive kendt her i Danmark, og det er en Kulturfrihed, som vi unde dem. Men det forekommer mig, at for at noget saadant skal ske, var det rart, at der var Gensidighed, at der ogsaa kunde være Kulturfrihed herfra og der nedad. Man det er det, der ikke er. Det nyeste nye paa dette Omraade er, at Slesvig-Holstens Regering har udstedt et Forbud mod, at danske Præster overhovedet maa tale, endogsaa i Hjemmene. Det er selvfølgelig noget, som denne Regering har Ret til, for den benytter selvfølgelig sine egne Love, og det er ikke min Mening, at den danske Regering skal blande sig i Styrelsen efter disse Love; det have vi ingen Ret til. Men den Konvention,

der er afsluttet mellem Kongerne af Preussen og Danmark, og hvori der tales om, at man vil hindre Foruroligelsen i Befolkningkredse i visse Landsdele, tror jeg, der maatte kunne tales om i al Stilfærdighed, og det var vel saa muligt, at der ad Forhandlingens Vej kunde skabes en lidt anden Opfattelse, end der for Tiden er. Det er jo næsten lig et Forbud mod, at den danske Kultur kan virke Syd for Grænsen, o: Nord fra Syd for Grænsen — den, de selv have, kan jo ikke afgrænses af denne Toldafspærring. Det var jo da muligt, at Kulturens Paavirkning Nord fra Syd paa kunde blive lige saa fri som Syd fra Nord paa. Derved tror jeg, der vilde opnaas ikke saa lidt, og der vilde derved ydes et Bidrag til, at den Foruroligelse, der tales om i Optanttraktaten, vilde blive betydelig ringere i de paagældende Landsdele.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes paa Mandag den 17. Oktober Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁰.

8de Møde.

Mandag den 17. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Fra Indenrigsministeriet er modtaget saalydende Skrivelse:

Indenrigsministeriet.
København, den 15. Oktober 1910.

Under Hensyn til, at Redaktør Sigurd Berg, der af Folketinget er valgt til Medlem af den i Henhold til Lov Nr. 50 af 27. Marts 1903 nedsatte Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alder-